

Tid skulde staa frit overfor Afgørelsen af, om Hovedstaden skal forsvares imod Land-som imod Søsiden ved Hjælp af faste Værker, med andre Ord hindre, at den Landbefæstning, som er bleven bygget imod og uden Folketingets Samtykke, skulde kunne opretholdes imod Folketingets Villie. Hvorledes nu end Udfaldet af dette Tings og Landstingets Forhandlinger om dette Spørgsmaal bliver, hævde vi som ogsaa nogle andre af de forsvarsvenlige Grupper fremdeles som vor Overbevisning, at saa længe Hovedstaden har den Betydning for vort Land, som den har nu — og en saadan Betydning vil den jo sikkert beholde i en uoverskuelig Fremtid —, og saa længe Hovedstaden er Basis for vor Hær og vor Flaade, og de væsentligste af disses Forsyninger findes der, maa København forsvares mod Landsiden som mod Søsiden ved faste Værker, og vi ville af al Magt søge at bringe Befolkningen til at dele denne vor Opfattelse. Den Kendsgerning, at Befolkningen i de senere Aar mere og mere har sluttet sig til denne Opfattelse og i større og større Tal har delt den, giver os ogsaa et velbegrundet Haab om, at denne Opfattelse vil vinde Sejr, og at den vil vinde Sejr inden det Tidspunkt, hvor det ellers vilde være for silde. I dette Øjeblik, saa længe Forsvarsordningen ikke har været behandlet i det andet Ting, kunne vi ikke afgøre noget om, hvorledes Udfaldet af Forhandlingerne vil blive, men vi have dog allerede paa dette Tidspunkt fundet det rigtigt at stille et Forslag om, at Regeringen, saafremt Desarmeringen vedtages, saafremt det besluttes, at Københavns Landbefæstning skal desarmes inden den 31. Marts 1922, da senest i Rigsdagssamlingen 1920-21 skal forelægge et Forslag om, hvorledes Københavns Landside under disse Omstændigheder skal sikres. Det siger sig selv, at Forslaget ikke paalægger den til den Tid siddende Rigsdag som Pligt, at den skal vedtage Regeringens Forslag. Men der er end ikke i Forslaget givet allermindste Antydning af, hvorledes Sikringen under de Omstændigheder skulde tilvebringes, om det skulde ske ved de nuværende Anlæg, om det skulde ske ved, at disse suppleredes, om det skulde ske ved langt fremskudte Linier, eller om det skulde ske ved levende Værn. Selv om Ændringsforslaget vedtages, og selv om en Del af de Medlemmer, der maatte være med til i Øjeblikket at give Forslaget deres Stemme, til den Tid maatte have Sæde i Tinget, staar dette i enhver Henseende fuldstæn-

dig frit overfor den Afgørelse, der da skal træffes. Vi finde det ganske rimeligt, at man i saa Henseende ikke i Øjeblikket kan træffe nogen Bestemmelse; det maa overlades til den Tid at stille Forslag om, hvorledes Sikringen skal være under Hensyn til de da bestaaende Forhold. Forslaget søger kun at fremstille det med den Alvor og den Vægt, som Loven giver, at det danske Folk eller dets Repræsentanter, inden vi skride til en Desarmering, skulle tage under Overvejelse, hvorledes Landets Hjerter skal sikres.

Hvad enten nu Landbefæstningen skal opretholdes kort eller længe, saa er det ønskeligt, at den ligesom Søbefæstningen og Kystbefæstningsanlægene til enhver Tid har sin Besætning. Har den det, vil det være muligt for den at afvise en Overrumpling af ganske smaa Styrker, en Overrumpling, der kommer ganske pludselig og uventet, og mod dette Øjemeds Opnaaelse sigter vort Ændringsforslag om, at Fæstningsartilleriregimentets 2den og 3die Bataillon, saaledes som det ogsaa er foreslaaet i et Ændringsforslag til Overgangsbestemmelserne, opretholdes indtil det Øjeblik, Desarmeringen finder Sted. Men vi have tilføjet den Bestemmelse, at de fremtidig skulde indkaldes til og uddannes ude paa Landbefæstningen og indkvarteres i selve denne eller dens umiddelbare Nærhed. I øvrigt have vi til dette Forslag knyttet en Henstilling om, at Uddannelsen ordnedes af Ministeren, saaledes at den kom i Overensstemmelse med de Regler og Bestemmelser, der i øvrigt fastsættes i disse Love. Udgiften derved vil sikkert ikke blive stor, og i saa Henseende vil der naturligvis ogsaa være at tage Hensyn til, om en Bestemmelse om Desarmering skulde blive vedtagen i begge Ting, thi saa vilde jo de Foranstaltninger, der udkræves til Indkvarteringen, kunne blive af en adskillig lettere Art og derfor ogsaa mindre bekostelige. Udgiften vil imidlertid ganske sikkert kunne afholdes, uden at der dertil behøves særlige Midler. Den vil kunne afholdes af den Sum, der tænkes bevilget i § 1 i Loven om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger. Det skulde være en ganske selvfølgelig Ting, at Besætningen maa være til Stede paa det Sted, hvor den skal bruges, og det betyder i Sammenligning med de nuværende Tilstande et saa stort Fremskridt, at vi gaa ud fra, at dette Forslag ogsaa vil kunne faa Tilslutning fra forskellige Sider her i Tinget. Naar der til